

KRONIKA DELOVANJA DRUŠTVA

1908-1998

Pred 110-imi leti je bilo na pobudo učitelja Ferdinanda Kokota, Jožeta Kostanjška, Antona Krulca, Eda Podgorška, Mihe Sumraka, Ceneta Travnikarja in Karla Ogorevca na ustanovnem sestanku imenovano Prostovoljno gasilsko društvo Pišece. Iz evidence je razvidno, da je PGD že v letu 1908 imelo sedemnajst članov, takoj za tem se je število članov povečalo na osemindvajset. Vsi člani odbora in vsi gasilci so bili izredno humani z dobro razvitimi socialnim čutom in zavedni Slovenci.

V prvo svetovno vojno so bili vpoklicani tudi člani našega prostovoljnega gasilskega društva. Žal se vsi niso vrnil. PGD je delovalo tudi v času prve svetovne vojne ter reševalo premoženje in ljudi. Po končani vojni so se gasilci posebno izkazali, saj so v zvonike cerkva potegnili nove zvonove, ker so jih oblasti cerkvam odvzele za potrebe vojne - topove.

Prostovoljna gasilska društva so na takratnem spodnjem Štajerskem požarnem območju imela cilje in naloge zaščititi premoženja prebivalstva ob požarih in elementarnih nezgodah, reševati živali in ljudi, jih evakuirati in nuditi prvo pomoč.

Srezko načelstvo Brežice je bilo našemu društvu zelo naklonjeno. Prošnja društva za nabavo opreme je bila ugodno rešena. Leta 1908 je bila nabavljena ročna prevozna črpalka pri tvrdki Smrkov v Ljubljani.

Društvo ni imelo svojih prostorov, finančnih sredstev tudi ni bilo na voljo. Ustanovili so kulturni krožek in vsako leto uprizorili štiri igrice. Denar so hranili za gradnjo gasilskega doma. Parcela na kateri je sezidan bivši gasilski dom, je bila last Ivana Kostevca – takratnega predsednika, ki je parcelo

društvu podaril. Pričetek gradnje gasilskega doma je bil leta 1924 in je trajal do leta 1926: sezidana je bila samo orodjarna in stolp. Leta 1936 je bila iz prejšnje orodjarne dograjena dvorana. Dograjen je bil tudi oder, soba za garderobo in nova orodjarna pod odrom. Glavni vir dohodkov so bile kulturne prireditve.

S požrtvovalnim, nesebičnim delom so člani zgradili svoj gasilski dom z lastnimi sredstvi, rokami in z dobro voljo.

Prihajali so nemirni časi. Okupator je vdrl v našo domovino. Tudi gasilci so se vključili v vrste za osvoboditev. Življenje sta izgubila gasilca Albin Podgoršek in Edo Hofbek. V spomin jima je društvo vgradilo na čelo gasilskega doma spominsko obeležje.

Po končani drugi svetovni vojni so se gasilci ponovno zbrali v gasilskem domu in z delom nadaljevali. Gasilski dom je okupatorju služil za prenočevanje vojakov, za zasliševanje Slovencev in za shode, kjer so domačini morali poslušati nemške ukaze.

V letu 1960 je društvo razvilo svoj prapor. S pripravami in nabavo sredstev za prapor je bilo veliko dela. Takratni predsednik Jože Kene je želel, da bi bil prapor razvit že ob petdeseti obletnici obstoja društva, pa to zaradi pomanjkanja denarnih sredstev ni bilo mogoče. Nabiralno akcijo za to sta skoraj v celoti sprovedla Jože Kene in Edo Podgoršek.

PGD Pišce je v letu 1968 dobilo od SOB Brežice dovoljenje za pobiranje denarnih sredstev za nabavo motorne brizgalne. Vsa druga oprema pa se je nabavljala v okviru finančnih možnosti. OGZ pa je glede na aktivnost podeljevala cevi oz. pridobila popuste za nabavo le-teh.

V letu 1972 je stekla velika akcija obnove gasilske dvorane. Izvedena je bila nabiralna akcija za denarna sredstva.

V letu 1973 je bila nabavljena nova motorna brizgalna SORA /800.

V letu 1974 si je društvo na osnovi posojila nabavilo gasilsko vozilo IMV Gasilec, staro več let. Člani in članice so dobili več volje za delo, za vaje in tekmovanja.

Posebno veselje pa so doživeli pionirji, ko so zvedeli, da je bila v letu 1974 nabavljena MB Tomos. Operativna desetina je dobila nove delovne obleke zelene barve. Tudi električna sirena je bila nabavljena v letu 1974. To leto so bili člani in članice zelo delavni in vidni so bili uspehi njihovega dela.

Od leta 1975 do 1979 je bilo društvo manj aktivno. Leto 1980 se je tudi začelo dokaj žalostno. Že v januarju je umrl častni predsednik, borec za severno mejo, udeleženec Oktobrske revolucije in priljubljen tovariš Jože Kene. Prav tako se je v juliju tega leta smrtno ponesrečil poveljnik društva, nižji častnik Ivan Kostrevec, Z njegovo smrtjo je društvo izgubilo budnega operativca. V tem letu je društvo ostalo tudi brez vozila IMV – gasilec, zaradi česar so potrebe narekovale, da je društvo razmišljalo o nabavi nove motorne brizgalne. Z vztrajnim delom poveljnika Franca Denžiča in predsednika Bojana Podgorška, je bil sklep o nabavi realiziran. Nabavljena je bil MB Rosenbauer. Botroval pa ji je Ivan Grmovšek, ki je pomagal tudi pri nabavi, saj je MB bila nabavljena v tujini.

V društvu se je začelo dokaj mrtvo obdobje. V teku leta 1983 je bilo nabavljeno terensko vozilo Djipp, staro in potrebno večjih popravil. Člani so na njem delali in ga usposabljali. Vozilo je bilo končno registrirano, vendar je bilo več v okvari kot v voznem stanju. Članstvo je postalo nedelavno. Aktivni so bili le pionirji oz. organizacija Mladi gasilec pri osnovni šoli. Mrtvilo je trajalo vse do leta 1985.

Zaradi neaktivnosti članstva in mrtvila je bila v juliju 1987 sklicana problemska konferenca. Na tej konferenci so bili sprejeti sklepi in zaključki, ki so pogojevali nov red v društvu. S tem pa je članstvo ponovno dobilo zaupanje in voljo do dela. Čez nekaj mesecev so bili že vidni rezultati. Po problemski konferenci so se člani odzivali na sestanke. Z voljo so ugotavljali, kaj je potrebno storiti.

V januarju 1988 je bil izveden tečaj za izprašane gasilce. Izpite je položilo 15 članov in članic. Na občnem zboru so bili sprejeti sklepi o nabavi novega gasilskega avtomobila, o obnovi gasilskega doma, o sprejemu novih članov in članic, obnova prapora ter večji aktivnosti in izobraževanju še posebej pa posvečanju mladini. Veliko začrtano delo se je kaj kmalu začelo uresničevati. Člani so delo sprejeli z vso resnostjo. 31. maja 1988 je bilo vozilo v TAM-u prevzeto. Prav tako je bila v tem letu opravljena obnova prapora in obnova gasilskega doma.

V tem letu je ženska desetina pod vodstvom Antonije Pšeničnik dosegla III. mesto na občinskem tekmovanju in si prislužila nove svečane uniforme.

Leto 1991 je bilo posebej posvečeno preventivnemu delu in vzgoji. Opravili smo natančne preglede požarne varnosti na domovih. Dali smo veliko opozoril in navodil za odpravo požarne ogroženosti. Potrebna je bila obnova tal v gasilskem domu in obnova strehe na gasilskem domu, kar je bilo tudi uspešno opravljeno do leta 1992.

Z izvolitvijo novega predsednika društva v letu 1992 Jožeta Omerzela in novega poveljnika društva Jožeta Krulca v letu 1995 so zapihali novi vetrovi dela v društvu. Novih izzivov je bilo zelo veliko od nabave in zbiranje finančnih sredstev za novo gasilsko cisterno, do pridobivanja podmladka in izobraževanja članov društva, do organizacije praznovanja 90-letnice delovanja društva.

Na prošnjo za sofinanciranje GVC je MORS RS odobrilo denarno pomoč za nabavo GVC. Prav tako je društvo odpisali smo pogodbo. Marca 1996 je društvo krajanom in vsem lastnikom počitniških hišic in vinskih hramov poslalo o sporočilo o triletnem nabiranju denarnih sredstev za GVC. PGD je prevzemalo tudi vse prireditve v KS in s tem želelo zbrati denarna sredstva za gasilsko vozilo s cisterno. GZ Brežice je v finančnem planu za leto 1996 odobrila sredstva za GVC za PGD Pišce. Tudi v letu 1997 je največ aktivnosti potekalo v smeri nabave gasilske cisterne. Poleg pridobivanja finančnih sredstev je bilo potrebno nenehno usklajevanje z MORS-om, Občino Brežice, GZ Brežice, KS in dobaviteljem. Prav tako je društvo še naprej iskalo donatorje-darovalce. Vse te aktivnosti so društvo pripeljale do prevzema gasilskega vozila s cisterno decembra 1997. Kljub prevzemu pa je bilo potrebno pridobiti še manjkajoča finančna sredstva in poskrbeti za nadgradnjo vozila, saj je bil finančni zalogaj zelo velik. Cena cisterne s podvozjem je bila takratnih 11. milijonov tolarjev, skupaj z nadgradnjo pa znašala čez 15. milijonov tolarjev. Kljub vsem težavam je Komisija za nabavo GVC uspešno opravila svoje delo in ob praznovanju 90 - letnice 19, 9. 1998 v Pišce pripeljala novo gasilsko vozilo.